

॥ राम-सम्भाषणम् ॥

श्री-राम उवाच

यदिदं दृश्यते सर्वं राज्यं देहादिकं च यत्।
यदि सत्यं भवेत्तत्र आयासः सफलश्च ते॥ १९॥

भोगा मेघवितानस्थविद्युल्लेखेव चञ्चलाः।
आयुरप्यन्निसन्तप्तलोहस्थजलबिन्दुवत्॥ २०॥

यथा व्यालगलस्थोऽपि भेको दंशानपेक्षते।
तथा कालाहिना ग्रस्तो लोको भोगानशाश्वतान्॥ २१॥

करोति दुःखेन हि कर्मतन्त्रं
शरीरभोगार्थमहर्निशं नरः।
देहस्तु भिन्नः पुरुषात्समीक्ष्यते
को वात्र भोगः पुरुषेण भुज्यते॥ २२॥

पितृमातृसुतभ्रातृदारबन्धवादिसङ्गमः ।
प्रपायामिव जन्तूनां नद्यां काष्ठौघवच्चलः॥ २३॥

छायेव लक्ष्मीश्चपला प्रतीता
तारुण्यमम्बूर्मिवदध्युवं च।
स्वप्नोपमं स्त्रीसुखमायुरल्पं
तथाऽपि जन्तोरभिमान एषः॥ २४॥

संसृतिः स्वप्नसदृशी सदा रोगादिसङ्कुला।
गन्धर्वनगरप्रख्या मूढस्तामनुर्वतते॥ २५॥

आयुष्यं क्षीयते यस्मादादित्यस्य गतागतैः।
दृष्ट्वाऽन्येषां जरामृत्युं कथञ्चिन्नैव बुध्यते॥ २६॥

स एव दिवसः सैव रात्रिरित्येव मूढधीः।
भोगाननुपतत्येव कालवेगं न पश्यति॥ २७॥

प्रतिक्षणं क्षरत्येतदायुरामघटाम्बुवत्।
सपला इव रोगौधाः शरीरं प्रहरन्त्यहो॥ २८॥

जरा व्याघ्रीव पुरतस्तर्जयन्त्यवतिष्ठते।
मृत्युः सहैव यात्येष समयं सम्प्रतीक्षते॥ २९॥

देहेऽहम्मावमापन्नो राजाहं लोकविश्रुतः।
 इत्यस्मिन्मनुते जन्तुः कृमिविङ्गस्मसंज्ञिते ॥ ३० ॥

त्वगस्थिमान्सविणमूत्रेरतोरक्तादिसंयुतः ।
 विकारी परिणामी च देह आत्मा कथं वद ॥ ३१ ॥

यमास्थाय भवान्ल्लोकं दग्धुमिच्छति लक्ष्मण।
 देहाभिमानिनः सर्वे दोषाः प्रादुर्भवन्ति हि ॥ ३२ ॥

देहोऽहमिति या बुद्धिरविद्या सा प्रकीर्तिता।
 नाहं देहश्चिदात्मेति बुद्धिर्विद्येति भण्यते ॥ ३३ ॥

अविद्या संसृतेर्हेतुर्विद्या तस्या निवर्तिका।
 तस्माद्यतः सदा कार्यो विद्याभ्यासे मुमुक्षुभिः।
 कामक्रोधादयस्तत्र शत्रवः शत्रुसूदन ॥ ३४ ॥

तत्रापि क्रोध एवालं मोक्षविद्वाय सर्वदा।
 येनाविष्टः पुमान् हन्ति पितृब्रातृसुहृत्सखीन् ॥ ३५ ॥

क्रोधमूलो मनस्तापः क्रोधः संसारबन्धनम्।
 धर्मक्षयकरः क्रोधस्तस्मात्क्रोधं परित्यज ॥ ३६ ॥

क्रोध एष महान् शत्रुस्तृष्णा वैतरणी नदी।
 सन्तोषो नन्दनवनं शान्तिरेव हि कामधुक् ॥ ३७ ॥

तस्माच्छान्तिं भजस्वाद्य शत्रुरेवं भवेन्न ते।
 देहेन्द्रियमनःप्राणबुद्ध्यादिभ्यो विलक्षणः ॥ ३८ ॥

आत्मा शुद्धः स्वयञ्योतिरविकारी निराकृतिः।
 यावदेहेन्द्रियप्राणौर्भिन्नत्वं नात्मनो विदुः ॥ ३९ ॥

तावत्संसारदुःखौदैः पीड्यन्ते मृत्युसंयुताः।
 तस्मात्त्वं सर्वदा भिन्नमात्मानं हृदि भावय ॥ ४० ॥

बुद्ध्यादिभ्यो बहिः सर्वमनुवर्तस्व मा खिदः।
 भुज्ञन् प्रारब्धमखिलं सुखं वा दुःखमेव वा ॥ ४१ ॥

प्रवाहपतितं कार्यं कुर्वन्नपि न लिप्यसे।
 बाह्ये सर्वत्र कर्तृत्वमावहन्नपि राघव ॥ ४२ ॥

अन्तःशुद्धस्वभावस्त्वं लिप्यसे न च कर्मभिः।
 एतन्मयोदितं कृत्वां हृदि भावय सर्वदा ॥ ४३ ॥

संसारदुःखैरखिलैर्बाध्यसे न कदाचन।
त्वमप्यम्ब ममाऽऽदिष्टं हृदि भावय नित्यदा॥४४॥

समागमं प्रतीक्षस्व न दुःखैः पीड्यसे चिरम्।
न सदैकत्र संवासः कर्ममार्गानुवर्त्तिनाम्॥४५॥

यथा प्रवाहपतितप्लवानां सरितां तथा।
चतुर्दशसमा सङ्घा क्षणार्द्धमिव जायते॥४६॥

अनुमन्यस्व मामम्ब दुःखं सन्त्यज्य दूरतः।
एवं चेत्सुखसंवासो भविष्यति वने मम॥४७॥

इत्युक्त्वा दण्डवन्मातुः पाद्योरपतच्चिरम्।
उत्थाप्याङ्के समावेश्य आशीर्भिरभ्यनन्दयत्॥४८॥

॥ इति श्रीमद्ध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे अयोध्याकाण्डे चतुर्थे सर्गे राम-सम्भाषणं सम्पूर्णम्॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at:
http://stotrasamhita.net/wiki/Rama_Sambhashanam.

 generated on November 15, 2025

Downloaded from <http://stotrasamhita.github.io> | StotraSamhita | Credits